

ISSN 0005-8777

Benelux Publicatieblad

Jaargang 2016
Nummer 3
Datum uitgifte 7/11/2016

Beschikkingen

3

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van een rechter en een plaatsvervangend rechter in het Benelux-Gerechtshof – M (2016) 5 **3**

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers betreffende de intra-Benelux wederzijdse erkenning van maritieme trainingsinstituten en de door deze instituten afgegeven bekwaamheidsbewijzen voor zeevarenden – M (2016) 6 **4**

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot aanwijzing van een nieuwe Nederlandse commissaris – M (2016) 7 **14**

Andere inlichtingen

15

GEZAMENLIJKE VERKLARING Benelux-Top 2016 – Digitale Benelux – 3/10/2016 **15**

Beschikkingen

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van een rechter en een plaatsvervangend rechter in het Benelux-Gerechtshof – M (2016) 5

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 3, leden 1 tot en met 3, van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof, ondertekend te Brussel op 31 maart 1965, zoals het door het op 23 november 1984 te Brussel ondertekende Protocol werd gewijzigd,

Overwegende dat het Benelux Comité van Ministers op 11 maart 2016 akte heeft verleend van het ontslag van mevrouw E. Conzemius als rechter in het Benelux-Gerechtshof,

Op voordracht van de Luxemburgse Minister van Justitie,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1

De heer J.-C. Wiwinius, plaatsvervangend rechter in het Benelux-Gerechtshof, wordt benoemd tot rechter in het Benelux-Gerechtshof.

Artikel 2

De heer M. Reiffers, kamervoorzitter in de “Cour d’appel” te Luxemburg, wordt benoemd tot plaatsvervangend rechter in het Benelux-Gerechtshof.

Artikel 3

Deze beschikking treedt in werking op de dag van ondertekening.

Gedaan te Luxemburg, op 22 juni 2016.

De Voorzitter van het Benelux Comité van Ministers,

J. ASSELBORN

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers betreffende de intra-Benelux wederzijdse erkenning van maritieme trainingsinstituten en de door deze instituten afgegeven bekwaamheidsbewijzen voor zeevarenden – M (2016) 6

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 6, lid 2, onder a), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie,

Gelet op artikel 1, onder b), van het Protocol van 29 april 1969 inzake de afschaffing van controles en formaliteiten aan de binnengrenzen van de Benelux en inzake de opheffing van de belemmeringen van het vrije verkeer,

Gezien het Internationaal Verdrag betreffende normen voor zeevarenden inzake opleiding, diplomering en wachtdienst (STCW-verdrag¹),

Gezien de artikelen 10 en 17 van richtlijn 2008/106/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 inzake het minimum opleidingsniveau van zeevarenden (herschikking),

Overwegende dat de Benelux-landen gelijke standaarden hanteren inzake de erkenning en monitoring van maritieme trainingsinstituten, in overeenstemming met de bepalingen van het STCW-verdrag en richtlijn 2008/106/EG,

Overwegende de wenselijkheid en het gemeenschappelijk belang van structurele, wederkerige afspraken tussen de Benelux-landen betreffende het wederzijds erkennen van elkaars maritieme trainingsinstituten en de door deze instituten afgegeven bekwaamheidsbewijzen (de zogenoemde *Certificates of Proficiency/CoP*),

Overwegende dat het tevens wenselijk is om het aanbod van trainingsmodules binnen de Benelux te verhogen en zodoende het behalen en behouden van de vereiste vaarbevoegdheid (het zogenoemde *Certificate of Competency/CoC*) te faciliteren voor zeevarenden en rederijen,

Overwegende dat bovengenoemde erkenning nog niet op een voor de Benelux-landen afdoende wijze is geregeld in het kader van de Europese Unie, in het bijzonder omdat naast richtlijn 2008/106/EG, noch richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties noch richtlijn 2005/45/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de wederzijdse erkenning van door de lidstaten afgegeven bewijzen van beroepsbekwaamheid van zeevarenden en tot wijziging van Richtlijn 2001/25/EG, heden afdoende garanties bieden voor een systematische wederzijdse erkenning van door maritieme trainingsinstituten afgegeven bekwaamheidsbewijzen,

Heeft het volgende beslist:

¹ "International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers".

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

1. Voor de toepassing van deze beschikking wordt verstaan onder:

- a) “Richtlijn 2008/106/EG”: richtlijn 2008/106/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 inzake het minimum opleidingsniveau van zeevarenden (herschikking), zoals gewijzigd door richtlijn 2012/35/EU van 21 november 2012;
- b) “STCW-verdrag”: Internationaal Verdrag betreffende normen voor zeevarenden inzake opleiding, diplomering en wachtdienst, gedaan te Londen op 7 juli 1978, zoals laatstelijk gewijzigd bij resolutie MSC.396(95) van 11 juni 2015 van de Maritieme Veiligheidscommissie;
- c) “Bevoegde autoriteit”: elke autoriteit die overeenkomstig artikel 4, lid 1, door een regering van een Benelux-land is aangewezen als bevoegd voor de operationele uitvoering van deze beschikking;
- d) “Erkend trainingsinstituut”: een trainingsinstituut erkend door een Benelux-land overeenkomstig artikel 17 van richtlijn 2008/106/EG.

2. Naast het bepaalde in lid 1, zijn voor de toepassing van deze beschikking de definities van richtlijn 2008/106/EG van toepassing.

Artikel 2. Toepassingsgebied

1. Onverminderd het bepaalde in lid 2, is deze beschikking van toepassing op bekwaamheidsbewijzen afgegeven door een erkend trainingsinstituut, op voorwaarde dat de betrokken bekwaamheidsbewijzen zijn afgegeven in overeenstemming met het STCW-verdrag en met richtlijn 2008/106/EG.

2. Van de toepassing van deze beschikking zijn uitgesloten:

- a) Vaarbevoegdheidsbewijzen, alsook officiële verklaringen ter bevestiging van de afgifte van een vaarbevoegdheidsbewijs;
- b) Bekwaamheidsbewijzen ter bevestiging van het voldoen aan de voorschriften II/1, II/2, II/3, III/1, III/2 en III/3 van de bijlage bij het STCW-verdrag, alsook officiële verklaringen ter bevestiging van dergelijke bekwaamheidsbewijzen.

Artikel 3. Wederzijdse erkenning

Onverminderd het bepaalde in de artikelen 4 tot en met 7, aanvaardt elk Benelux-land elk erkend trainingsinstituut van een ander Benelux-land, en erkent elk Benelux-land de door een dergelijk erkend trainingsinstituut in een ander Benelux-land afgegeven bekwaamheidsbewijzen, voor zover die bewijzen voldoen aan het bepaalde in artikel 2.

Artikel 4. Informatie-uitwisseling

1. Elk Benelux-land stelt elk ander Benelux-land alsook het Benelux Secretariaat-generaal schriftelijk in kennis van de autoriteit of autoriteiten die overeenkomstig zijn interne regelgeving en bestuursorganisatie bevoegd zijn voor de operationele uitvoering van deze beschikking. Van elke relevante wijziging dienaangaande, waaronder wijzigingen in de taken, het adres of de contactgegevens van de bevoegde autoriteit, wordt op dezelfde wijze kennis gegeven.
2. Elke bevoegde autoriteit maakt voor elke andere bevoegde autoriteit op elk moment inzichtelijk een lijst van erkende trainingsinstituten met de voor hun goedgekeurde trainingen.
3. Elke bevoegde autoriteit stelt elke andere bevoegde autoriteit alsook het Benelux Secretariaat-generaal in kennis van relevante veranderingen in de regelgeving van het betrokken land betreffende bekwaamheidsbewijzen verstrekt in overeenstemming met het STCW-verdrag en richtlijn 2008/106/EG, in het bijzonder wanneer dergelijke veranderingen van invloed kunnen zijn op de goede werking van deze beschikking. Deze kennisgeving geschiedt uiterlijk dertig kalenderdagen na het van toepassing worden van dergelijke veranderingen.

Artikel 5. Inspectie van voorzieningen en procedures

1. De ambtenaren van een Benelux-land mogen, daartoe gemachtigd door de bevoegde autoriteit van hun land, met instemming van de bevoegde autoriteit van het aangezochte Benelux-land, de erkende trainingsinstituten die goedgekeurde trainingen verzorgen, bezoeken en de procedures onderzoeken of de beleidslijnen evalueren die dienaangaande door het aangezochte land zijn goedgekeurd of worden gebruikt om aan de eisen van het STCW-verdrag en richtlijn 2008/106/EG te voldoen wat betreft één of meerdere van de volgende aspecten:
 - a) Bekwaamheidsnormen;
 - b) Training en beoordeling;
 - c) De afgifte, bevestiging, vernieuwing en intrekking van bewijzen;
 - d) Het bijhouden van gegevens;
 - e) Medische normen;
 - f) Kwaliteitsnormen;
 - g) De wijze waarop verzoeken om controle worden behandeld en beantwoord.

2. Wanneer een bevoegde autoriteit verzoekt om een bezoek aan een voorziening, voldoet haar verzoek aan de volgende voorwaarden:

- a) Het verzoek wordt ten minste dertig kalenderdagen voor het beoogde bezoek schriftelijk gericht aan de bevoegde autoriteit die de betrokken trainingsinstituten en door deze instituten verzorgde trainingen heeft erkend;
- b) Het verzoek bevat de redenen op grond waarvan de inspectie noodzakelijk wordt geacht;
- c) Het verzoek vermeldt welke welbepaalde voorziening of voorzieningen men beoogt te bezoeken;
- d) Het verzoek vermeldt de naam en hoedanigheid van de ambtenaren die aan het beoogde bezoek zullen deelnemen.

3. De bevoegde autoriteit die een inspectie heeft uitgevoerd, stelt de andere bevoegde autoriteit op verzoek in kennis van de uitkomst van de inspectie, uiterlijk drie maanden na de afronding ervan.

Artikel 6. Toegang tot verslagen

Een bevoegde autoriteit die een trainingsinstituut erkent, stelt, op verzoek, een andere bevoegde autoriteit in kennis van:

- a) Resultaten van overeenkomstig voorschrift I/8 van de bijlage bij het STCW-verdrag uitgevoerde evaluaties betreffende kwaliteitsnormen;
- b) Verslagen met betrekking tot overeenkomstig artikel 10 van richtlijn 2008/106/EG toegezonden informatie;
- c) Verslagen betreffende overeenkomstig artikel 17 van richtlijn 2008/106/EG uitgevoerde monitoring van erkende trainingsinstituten of trainingen.

Artikel 7. Controle van de echtheid en de geldigheid of de inhoud van bekwaamheidsbewijzen

1. Een bevoegde autoriteit mag zich vergewissen van de echtheid en de geldigheid van een geregistreerd bekwaamheidsbewijs dat is afgegeven door een trainingsinstituut dat door een ander Benelux-land is erkend of van een officiële verklaring ter bevestiging van een dergelijk bekwaamheidsbewijs.

2. Indien de in lid 1 bedoelde controle aanleiding geeft tot vragen die verduidelijking behoeven, stelt de bevoegde autoriteit die de controle heeft uitgevoerd de bevoegde autoriteit van het Benelux-land dat het betrokken trainingsinstituut heeft erkend, daar onverwijld schriftelijk van in kennis.

Artikel 8. Inwerkingtreding en uitvoering

1. Deze beschikking treedt in werking op de dag van ondertekening.
2. De Benelux-landen doen de nodige wettelijke, regelgevende en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om aan de bepalingen van deze beschikking te voldoen.
3. Wanneer de Benelux-landen de in het tweede lid bedoelde bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze beschikking verwezen.
4. In geval van wijzigingen van het STCW-verdrag of richtlijn 2008/106/EG, dan wel enige andere in het kader van de Europese Unie vastgestelde rechtshandeling, die van invloed zijn of kunnen zijn op de goede werking van deze beschikking, brengt de Benelux Raad verslag uit aan het Comité van Ministers. Zo nodig doet de Benelux Raad dienaangaande dienstige voorstellen aan het Benelux Comité van Ministers.

Gedaan te Luxemburg, op 20 oktober 2016.

De Voorzitter van het Benelux Comité van Ministers,

F. CLOSENER

Gemeenschappelijke memorie van toelichting bij beschikking M (2016) 6 van het Benelux Comité van Ministers betreffende de intra-Benelux wederzijdse erkenning van maritieme trainingsinstituten en de door deze instituten afgegeven bekwaamheidsbewijzen voor zeevarenden

1. Algemeen

Met deze beschikking worden op basis van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie afspraken vastgelegd tussen de drie landen teneinde binnen de Benelux de beschikbaarheid te vergroten en te verzekeren van goedgekeurde trainingen voor de afgifte of de hernieuwing van bekwaamheidsbewijzen (*Certificates of Proficiency/CoP*) voor zeevarenden. Meer bepaald, achten de Benelux-landen de wederzijdse erkenning van hun maritieme trainingsinstituten en van de erdoor verstrekte trainingen wenselijk en nodig om de continuïteit van de certificering van zeevarenden te kunnen garanderen.

Deze doelstelling kadert binnen de hieronder omschreven achtergrond.

a) De Manilla-wijzigingen van het STCW-verdrag

In het (herhaaldelijk gewijzigde) Internationaal Verdrag betreffende normen voor zeevarenden inzake opleiding, diplomering en wachtdienst, gedaan te Londen op 7 juli 1978 (hierna: STCW-verdrag¹) zijn door toedoen van de zgn. Manilla-wijzigingen² van 2010 bijkomende vereisten inzake het opleidingsniveau voor zeevarenden opgenomen, afgestemd op technologische ontwikkelingen en het belang van de menselijke factor op het gebied van de zeevaart. Daardoor zijn nieuwe en herziene trainingen verplicht opdat zeevarenden die bepaalde functies op een schip vervullen het vereiste bekwaamheidsniveau kunnen behalen en behouden.

Zo vereisen de Manilla-wijzigingen het volgen van periodieke opfrissingscursussen voor de vernieuwing van het zgn. vaarbevoegdheidsbewijs (*Certificate of Competency/CoC*) van een zeevarende, dat internationaal is erkend en dat nodig is om wachtdienst te kunnen doen.

b) De EU-context

Richtlijn 2008/106/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 inzake het minimum opleidingsniveau van zeevarenden (herschikking)³ (hierna: richtlijn 2008/106/EG) heeft de bepalingen van het STCW-verdrag in de EU-rechtsorde geïntegreerd en bijkomende voorschriften vastgesteld voor de EU-lidstaten om te verzekeren dat de opleiding van zeevarenden binnen de EU aan strenge kwaliteitsnormen voldoet. Artikel 10 van richtlijn 2008/106/EG vereist dat de lidstaten ervoor zorgen dat alle werkzaamheden betreffende opleiding, beoordeling van vakbekwaamheid, certificering, en de bevestiging en vernieuwing van bewijzen voortdurend door een systeem van kwaliteitsbewaking worden getoetst. Daarnaast vereist artikel 17 van richtlijn 2008/106/EG dat elke individuele lidstaat de trainingen die worden verzorgd door de door die lidstaat erkende maritieme trainingsinstituten, goedkeurt en monitort.

¹ “*International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers*”.

² Dit betreft de wijzigingen van de bijlage bij het STCW-verdrag die zijn aangenomen door resolutie 1 van de Conferentie van Partijen bij dat verdrag tijdens haar zitting te Manilla van 21 tot 25 juni 2010.

³ PB L 323 van 3.12.2008, blz. 33.

Richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties⁴ en richtlijn 2005/45/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de wederzijdse erkenning van door de lidstaten afgegeven bewijzen van beroepsbekwaamheid van zeevarenden en tot wijziging van Richtlijn 2001/25/EG⁵ laten een door een lidstaat gecertificeerde zeevarende toe dienst te doen op een schip dat vaart onder de vlag van een andere lidstaat. Deze richtlijnen ontberen echter specifieke bepalingen omtrent de wederzijdse erkenning door de lidstaten van goedgekeurde trainingen voor zeevarenden, in die zin dat een training die is goedgekeurd door een lidstaat en die wordt verzorgd door een door deze lidstaat erkend maritiem trainingsinstituut, niet automatisch in aanmerking komt voor aanvaarding en goedkeuring door een andere lidstaat. De Benelux-landen kiezen er daarom voor om in aansluiting op de toepasselijke kaders middels deze beschikking te waarborgen dat voldaan wordt aan de vereiste kwaliteitscriteria.

c) De Benelux-context

De onder a) hierboven genoemde Manilla-wijzigingen moeten volledig zijn geïmplementeerd, voor alle zeevarenden en door alle partijen bij het STCW-verdrag, tegen uiterlijk 31 december 2016. Gezien het naderen van deze deadline en gezien het grote aantal zeevarenden dat is gecertificeerd door de Benelux-landen, hebben de voor deze certificering bevoegde autoriteiten in de Benelux-landen een exponentiële groei opgetekend in de vraag naar maritieme trainingen.

Teneinde binnen de Benelux de beschikbaarheid te vergroten en te verzekeren van goedgekeurde trainingen voor de afgifte of de hernieuwing van de relevante bekwaamheidsbewijzen voor zeevarenden, achten de Benelux-landen de wederzijdse erkenning van hun maritieme trainingsinstituten en van de erdoor verstrekte trainingen wenselijk en nodig om de continuïteit van de certificering van zeevarenden te kunnen garanderen.

2. Artikelsgewijze toelichting

Preambule

Richtlijn 2008/106/EG draagt bij tot het wegnemen van belemmeringen binnen de EU voor het vrije verkeer van personen en diensten. Voortbouwend op dezelfde logica, vormt het Protocol van 29 april 1969 inzake de afschaffing van controles en formaliteiten aan de binnengrenzen van de Benelux en inzake de opheffing van de belemmeringen van het vrije verkeer de geëigende juridische basis voor onderhavige beschikking.

De Benelux-landen wensen hun onderlinge samenwerking op het terrein van maritieme trainingen te versterken, te meer daar zij gelijke standaarden hanteren inzake de erkenning en monitoring van maritieme trainingsinstituten en groot belang hechten aan een zo ruim mogelijk aanbod van trainingsmodules binnen de Benelux met het oog op de certificering van zeevarenden. Deze beschikking kan desgevallend evenwel ook als voorbeeld of katalysator dienen voor nieuwe EU-brede afspraken op het gebied van de wederzijdse erkenning van maritieme trainingen.

⁴ PB L 255 van 30.9.2005, blz. 22 (richtlijn zoals ten tijde van de totstandkoming van deze beschikking laatstelijk gewijzigd door richtlijn 2013/55/EU (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 132)).

⁵ PB L 255 van 30.9.2005, blz. 160.

Om de beoogde wederzijdse erkenning te verzekeren, is gekozen voor een beschikking van het Benelux Comité van Ministers als bedoeld in artikel 6, lid 2, onder a), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie, aangezien dergelijke beschikking de Benelux-landen toelaat zich uitdrukkelijk ten opzichte van elkaar te engageren en aan dat engagement uitvoering te geven met inachtneming van bestaande internationale afspraken, Europese voorschriften en nationale praktijken.

Artikel 1

Dit artikel bevat de toepasselijke begripsomschrijvingen. Aangezien deze beschikking als het ware richtlijn 2008/106/EG aanvult wat betreft de erkenning van bekwaamheidsbewijzen afgegeven door maritieme trainingsinstituten, sluit de in de beschikking gebruikte terminologie aan op die van de richtlijn en zijn de definities van de richtlijn hier van toepassing.

Bij de totstandkoming van de beschikking was richtlijn 2008/106/EG eenmaal gewijzigd, door richtlijn 2012/35/EU⁶. Het herhaaldelijk gewijzigde STCW-verdrag was laatstelijk gewijzigd op 11 juni 2015 (zonder dat deze laatste wijziging evenwel reeds in werking was getreden). Aangezien toekomstige – thans nog onbekende – wijzigingen van richtlijn 2008/106/EG en van het STCW-verdrag naar verwachting de hier aan de orde zijnde problematiek zullen beïnvloeden, is het mogelijk dat zij zullen nopen tot een aanpassing van deze beschikking. Bijgevolg zullen de landen hier voldoende aandacht aan moeten schenken en voorziet de beschikking er in dat hier in voorkomend geval over gerapporteerd wordt, opdat het Comité van Ministers de beschikking zo nodig kan wijzigen (zie artikel 8, lid 4).

Wat betreft de “bevoegde autoriteiten” die in de praktijk zullen instaan voor de erkenning van de bekwaamheidsbewijzen, dient elk land aan te duiden om welke autoriteiten het gaat. Thans betreft dit in België het Directoraat-generaal Maritiem Vervoer van de Federale Overheidsdienst (FOD) Mobiliteit en Vervoer, in Luxemburg het “*Commissariat aux affaires maritimes*” en in Nederland de Inspectie Leefomgeving en Transport van het Ministerie van Infrastructuur en Milieu⁷. Toekomstige wijzigingen dienaangaande dienen doorgegeven te worden overeenkomstig artikel 4, lid 1.

Artikel 2

Artikel 2 bepaalt het toepassingsgebied van de beschikking, dat zich beperkt tot losse trainingsmodules voor zeevarenden, met name op het gebied van veiligheid, maar zich niet uitstrekt tot het onderwijs of de “volledige” basisopleidingen die vereist zijn om de nodige beroepskwalificatie te bekomen. Zodoende is de wederzijdse erkenning op grond van deze beschikking enkel van toepassing op in overeenstemming met richtlijn 2008/106/EG en met het STCW-verdrag door erkende trainingsinstituten verzorgde trainingen (of verstrekte bekwaamheidsbewijzen) die een nodige voorwaarde vormen voor het bekomen of behouden van een vaarbevoegdheidsbewijs, met

⁶ PB L 343 van 14.12.2012, blz. 78.

⁷ Meer bepaald is wat Nederland betreft het Ministerie van Infrastructuur en Milieu (“de administratie”) de bevoegde autoriteit en is de inspecteur-generaal van de Inspectie Leefomgeving en Transport de ambtenaar die namens Nederland, inclusief de administratie, verantwoordelijk is voor de operationele uitvoering van onderhavige beschikking. Voorts kan met het oog op verificatiedoeleinden informatie verkregen worden bij de onafhankelijke certificeringsorganisatie Kiwa.

uitzondering van de basisopleidingen als bedoeld in bepaalde onderdelen van de hoofdstukken II en III van de bijlage bij het STCW-verdrag.

Artikel 3

Op grond van artikel 3 moet een Benelux-land de bekwaamheidsbewijzen erkennen die door een maritiem trainingsinstituut van een ander Benelux-land zijn afgegeven. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat het andere Benelux-land de voorschriften van richtlijn 2008/106/EG heeft nageleefd wat betreft de erkenning en de monitoring van trainingsinstituten.

Aangezien de Benelux-landen bij twijfel niet zijn ontslaan van hun verantwoordelijkheden op grond van richtlijn 2008/106/EG, geldt dergelijke erkenning onverminderd de controlemogelijkheden waarin de artikelen 5 tot en met 7 van de beschikking voorzien.

Artikel 4

Artikel 4 verzekert de nodige transparantie en informatie-uitwisseling die vereist is voor de goede werking van de wederzijdse erkenning. Dit betreft in eerste instantie de bevoegde autoriteiten (zie hoger, toelichting bij artikel 1). Daarnaast wordt verwezen naar de lijsten van de Benelux-landen waarin de erkende trainingsinstituten en trainingen zijn opgesomd. Wat België en Nederland betreft zijn deze lijsten voor iedere geïnteresseerde raadpleegbaar op het internet; het Groothertogdom Luxemburg heeft ten tijde van de totstandkoming van deze beschikking geen eigen erkende trainingsinstituten noch goedgekeurde trainingen. Ten slotte is het van belang dat de landen in contact treden met elkaar bij relevante wijzigingen in nationale regelgeving.

Deze informatie-uitwisseling geschiedt rechtstreeks tussen de landen. Wat betreft de bevoegde autoriteiten en eventuele wijzigingen in nationale regelgeving wordt tevens het Benelux Secretariaat-generaal op de hoogte gehouden, opdat zo nodig op een zo efficiënt mogelijke manier overeenkomstig artikel 21 van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie ondersteuning kan worden gegeven aan de betrokken Benelux-samenwerking.

Artikelen 5 tot en met 7

Gezien de verantwoordelijkheid die op elke lidstaat rust in het bijzonder overeenkomstig artikel 17 van richtlijn 2008/106/EG, voorzien de artikelen 5 tot en met 7 van de beschikking in controlemogelijkheden waarvan elk Benelux-land gebruik kan maken bij twijfel aangaande te erkennen bekwaamheidsbewijzen. De reparatie van eventuele onregelmatigheden komt echter in eerste instantie toe aan het land dat het betrokken trainingsinstituut heeft erkend. Indien controle leidt tot de vaststelling van non-conformiteit met richtlijn 2008/106/EG of het STCW-verdrag, is een Benelux-land vanzelfsprekend niet gehouden het betrokken bekwaamheidsbewijs te erkennen (zie voorwaarde bepaald in artikel 2, lid 1, van de beschikking).

Artikel 8

Dit artikel regelt de inwerkingtreding en de tenuitvoerlegging van deze beschikking. De Benelux-landen engageren zich om hun bestaande wet- of regelgeving zo nodig aan te passen om de beoogde intra-Benelux wederzijdse erkenning zo spoedig mogelijk ten volle te realiseren. Wanneer aan de

beschikking uitvoering wordt gegeven dan wel reeds uitvoering is gegeven door middel van bestaande wet- of regelgeving, zou daar mededeling van moeten worden gedaan in het officiële publicatieblad van het betrokken Benelux-land (Belgisch Staatsblad, Luxemburgse Mémorial, Nederlands Staatsblad of Nederlandse Staatscourant).

In het Koninkrijk België zijn de relevante voorschriften van richtlijn 2008/106/EG omgezet door middel van het Koninklijk besluit van 24 mei 2006 inzake vaarbevoegdheidsbewijzen voor zeevarenden⁸. In het Groothertogdom Luxemburg is zij omgezet door middel van de rechtshandeling met als opschrift "*Règlement grand-ducal du 12 décembre 2014 transposant la directive 2012/35/UE du Parlement européen et du Conseil du 21 novembre 2012 modifiant la directive 2008/106/CE concernant le niveau minimal de formation des gens de mer, et modifiant le règlement grand-ducal modifié du 16 novembre 2001 transposant la directive 94/58/CE du Conseil du 22 novembre 1994 concernant le niveau minimal de formation des gens de mer telle que modifiée par la directive 98/35/CE du Conseil du 25 mai 1998*"⁹. In het Koninkrijk der Nederlanden is de richtlijn omgezet door middel van de Wet Zeevarenden¹⁰ en erop gebaseerde gedelegeerde regelgeving.

De uitvoering van deze beschikking impliceert in eerste instantie dat de Benelux-landen elkaars bekwaamheidsbewijzen die onder het toepassingsgebied van de beschikking vallen systematisch erkennen voor zover dat nog niet het geval zou zijn. Dit veronderstelt naar verwachting niet noodzakelijkerwijze een formele wijziging van bovengenoemde of de ermee aanverwante rechtshandelingen.

Zoals reeds vermeld, kunnen toekomstige wijzigingen in het STCW-verdrag of in richtlijn 2008/106/EG nopen tot een aanpassing van de beschikking (zie toelichting bij artikel 1). Ook eventuele wijzigingen in andere EU-rechtshandelingen en in het bijzonder de reeds genoemde richtlijnen 2005/36/EG of 2005/45/EG, kunnen in deze relevant zijn. Vraagstukken die verband houden met dergelijke wijzigingen kunnen worden aangekaart op het niveau van een ambtelijke werkgroep als bedoeld in artikel 12, onder b), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie. De rapportering hierover dient te gebeuren aan het Comité van Ministers, waarvoor de Benelux Raad als voorportaal fungeert. De Benelux Raad kan hiervoor samenkomen in een samenstelling die gelijkloopt met het Benelux Directiecomité Verkeer en Vervoer (op het niveau van secretarissen-generaal, directeuren-generaal, dan wel leidinggevende functies van een vergelijkbaar niveau).

⁸ Belgisch Staatsblad van 31.05.2006.

⁹ *Mémorial A* nr. 231 van 17.12.2014.

¹⁰ Wet van 11 december 1997, houdende regels omtrent de bemanning van zeeschepen (Zeevaartbemanning-wet); Staatsblad 1997, 757; opschrift gewijzigd per 20 augustus 2013.

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot aanwijzing van een nieuwe Nederlandse commissaris – M (2016) 7

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 6, lid 2, onder a), en artikel 22, lid 2, van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie, alsook de Verklaring gedaan bij de ondertekening van dit Verdrag op 17 juni 2008,

Gelet op artikel 2 van de Overeenkomst van 14 januari 1964 ter uitvoering van artikel 37, lid 2, van het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie,

Op voordracht van de secretaris-generaal van het ministerie van Buitenlandse Zaken van het Koninkrijk der Nederlanden,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1

Mevrouw Helen GORTER, senior beleidsmedewerker bij het ministerie van Buitenlandse Zaken van het Koninkrijk der Nederlanden, wordt aangewezen als Nederlandse commissaris ten behoeve van het toezicht op de uitvoering van de begroting van de instellingen van de Benelux Unie.

Artikel 2

Beschikking M (2014) 9 tot aanwijzing van een nieuwe Nederlandse commissaris wordt opgeheven.

Artikel 3

Deze beschikking treedt in werking op de dag van ondertekening en heeft uitwerking met ingang van 1 juli 2016.

Gedaan te Luxemburg, op 19 september 2016.

De Voorzitter van het Benelux Comité van Ministers,

J. ASSELBORN

Andere inlichtingen

GEZAMENLIJKE VERKLARING Benelux-Top 2016 – Digitale Benelux – 3/10/2016

(VERTALING)

Als eerste ministers van België, Nederland en Luxemburg erkennen we dat de digitale economie een krachtige katalysator is voor innovatie, groei en sociale welvaart. We onderstrepen de ambitie en het potentieel van onze drie landen om digitale pioniers te zijn en als rolmodel te fungeren in de bevordering van de digitale eengemaakte markt binnen de Europese Unie.

De Benelux Unie zal de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit verder concretiseren door vraagstukken op het meest geschikte niveau op te pakken. Binnen de EU kunnen de Benelux-landen op een intensievere manier samenwerken (op basis van artikel 350 VWEU) waardoor ze als kraamkamer voor verdere Europese integratie kunnen fungeren.

De Benelux-landen, die een markt van 28 miljoen consumenten vertegenwoordigen, waren in het verleden reeds koplopers in het stimuleren van onze economie via ICT-gebruik. Dankzij hooggekwalificeerde arbeidskrachten in de IT-sector, hoogwaardige breedbandinfrastructuur met een hoog interconnectieniveau, sterk beveiligde gegevenscentra en slimme onderzoeksprojecten kunnen we een belangrijke stuwende kracht zijn voor nieuwe bedrijfsmodellen. Het Benelux-actieplan voor banen en groei, goedgekeurd in april 2015, bevatte reeds een aantal maatregelen die gericht waren op het stimuleren van het idee van een **Digitale Benelux**. Nu is het moment gekomen om verder te gaan.

Onze drie landen zijn klaar om het voortouw te nemen in de ambitieuze stappen van de EU in de richting van "slimme regio's". Daarom willen we de volgende maatregelen en projecten onderzoeken met het oog op de ontwikkeling van een **Digitale Benelux**:

- Digitale (handels)initiatieven op het niveau van de EU, zoals het pakket van de digitale eengemaakte markt, zullen gescreend worden op gezamenlijke standpunten op Benelux-niveau waar mogelijk, zoals bijvoorbeeld de afschaffing van roamingkosten, het thema geoblocking, of de voorgestelde Europese regelgeving inzake elektronische communicatie (*European Electronic Communications Code*). Een ander initiatief zou het toezicht op en de ondersteuning van de tenuitvoerlegging van *Transaction Network Analysis* op EU-niveau kunnen zijn.
- De ontwikkeling van een gezamenlijke, gerichte aanpak voor het stimuleren van de digitale sectoren van de Benelux in derde landen die, op basis van gedeelde waarden en praktijken, op regionaal niveau kunnen werken en onze digitale ecosystemen ten goede komen.

- Nauwere samenwerking via de ontwikkeling van transnationale innovatieve projecten. Het voortbouwen op het bestaande niveau van samenwerking tussen de Benelux-landen wat betreft innovatie op het vlak van cyberveiligheid zal de cyberveiligheid van zowel onze bedrijven als onze openbare instellingen vergroten; door het thema van de verantwoordelijke melding van technische kwetsbaarheden te onderzoeken, terwijl er ook voor wordt gezorgd dat de administratieve rompslomp niet wordt vergroot.
- Op elkaar afstemmen van onze digitale ecosystemen teneinde de ontwikkeling van de digitale sterkhouders uit de Benelux te vergemakkelijken en te bespoedigen.
- In het licht van onze gezamenlijke inspanningen om een Benelux-unie voor detailhandel op te richten en in navolging van de studie inzake detailhandel van 2016, streven we ernaar om de bestaande hindernissen voor bedrijven en consumenten met betrekking tot e-commerce en de digitale eengemaakte markt te beperken via het bevorderen van online en mobiele betalingssystemen, regelgeving inzake pakketdiensten en een gezamenlijk toezicht op de markt.
- De kansen benutten die ontstaan via online platformen en de grensoverschrijdende informatieverschaffing vergroten, met betrekking tot:
 - Het Benelux-coördinatiepunt acquisitiefraude, om informatie over bestaande gevallen van fraude en gangbare soorten van oplichting beschikbaar en makkelijk toegankelijk te maken.
 - Het online Energieplatform, beschikbaar voor experts via het Benelux Energie Expertise Netwerk.
 - Grensoverschrijdende arbeidsmobiliteit, om een volledig en gebruiksvriendelijk platform te bieden dat nuttig is voor zowel werknemers als werkgevers.
- Onze samenwerking uitbreiden in de strijd tegen grensoverschrijdende schijnconstructies, frauduleuze uitzendkantoren en diverse vormen van uitkeringsfraude.
- Op het vlak van transport en logistiek de functie van de Benelux als toegangspoort op globaal niveau stimuleren:
 - Om zijn voortrekkersrol te bevestigen wat betreft het gebruik van intelligente transportsystemen (ITS) en zo goed mogelijk gebruik te maken van de digitale component.
 - Werken aan de creatie van een corridor voor Intelligente Transportsystemen doorheen de Benelux-landen.
 - Via pilootprojecten manieren onderzoeken om de digitalisering van administratieve processen en de optimalisering van de gegevensuitwisseling uit te breiden. Dit zal economische actoren in staat stellen hun administratieve formaliteiten inzake internationale handel online en papierloos te vervullen.
 - In de algemene context van het streven naar de versterking van onze samenwerking op het vlak van logistiek en innovatie, via pilootprojecten het gebruik van digitale en andere papierloze vrachtdocumenten te vergemakkelijken.

- De interoperabiliteit van eHealth-diensten bevorderen en de rechten van patiënten in de grensoverschrijdende gezondheidszorg versterken om een gelijke en snelle toegang tot kwaliteitsvolle en betrouwbare gezondheidsdiensten gebaseerd op een modern en efficiënt gezondheidssysteem verder te bevorderen.

In aanmerking genomen dat sommige van deze maatregelen tevens zullen worden opgenomen in het Benelux jaarplan 2017, verzoeken de eerste ministers het Secretariaat-generaal van de Benelux Unie om een coördinerende en ondersteunende rol te spelen in de tenuitvoerlegging van deze maatregelen en om hierover verslag uit te brengen aan het Benelux Comité van Ministers.

Gedaan te Schengen, op 3 oktober 2016.

C. MICHEL
De eerste minister van het
Koninkrijk België

X. BETTEL
De eerste minister van het
Groothertogdom Luxemburg

M. RUTTE
De minister-president
van het Koninkrijk der
Nederlanden

SECRETARIAAT-GENERAAL
Regentschapsstraat 39
1000 Brussel

Het Benelux Publicatieblad wordt uitgegeven door het Secretariaat-generaal van de Benelux Unie en is verkrijgbaar in het Nederlands en het Frans.

Op de website www.benelux.int kunt u het Benelux Publicatieblad raadplegen en kunt u zich inschrijven voor de mailinglist. U vindt er eveneens de regelgeving van de Benelux Unie.